Tabelul comparativ

la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative

(instituirea mecanismului de confiscare a averilor nejustificate în legătură cu desfășurarea unor activități infracționale)

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Codul Penal nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările ulterioare		
Articolul 98. Scopul şi tipurile măsurilor de siguranţă (1) Măsurile de siguranţă au drept scop înlăturarea unui pericol şi preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală. (2) Măsuri de siguranţă sunt: a) măsurile de constrângere cu caracter medical; b) măsurile de constrângere cu caracter educativ; c) expulzarea; d) confiscarea specială; e) confiscarea extinsă.	1. Articolul 98 alineatul (2) se completează cu litera f) cu următorul cuprins: „f) confiscarea autonomă.”.	**Articolul 98.** Scopul şi tipurile măsurilor de siguranţă (1) Măsurile de siguranţă au drept scop înlăturarea unui pericol şi preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală. (2) Măsuri de siguranţă sunt: a) măsurile de constrângere cu caracter medical; b) măsurile de constrângere cu caracter educativ; c) expulzarea; d) confiscarea specială; e) confiscarea extinsă; **f) confiscarea autonomă.**
Articolul 106[1]. Confiscarea extinsă (1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 140[1]–142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165–168, art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 173 alin. (2), art. 174–175[1], 181[1]–181[3], 186–191, 206, 208–208[5], 214[1], 217–217[4], 218–220[1], 223–233, 236–246[1], art. 247 alin. (2), art. 248–253, 257, 259–	**2.** Articolul 106[1] se modifică după cum urmează: la alineatul (1), textul „art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a),” se substituie cu textul „art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) și b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 172[1],”, cifra „206,” se substituie cu textul „206-206[1],”, iar textul „să genereze un beneficiu economic” se substituie cu textul „să genereze, direct sau indirect, un beneficiu economic”; se completează cu alineatul (1[1]) cu următorul cuprins: „(1[1]) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.”; la alineatul (2) litera c), textul „la alin. (1)” se substituie cu textul „la alin. (1) și (1[1])”.	**Articolul 106[1]**. Confiscarea extinsă (1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 140[1]–142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165–168, **art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) și b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 172[1]**, art. 173 alin. (2), art. 174–175[1], 181[1]–181[3], 186–191, **206–206[1]**, 208–208[5], 214[1], 217–217[4], 218–220[1], 223–233, 236–246[1], art. 247 alin. (2), art. 248–253, 257, 259–260[6], 260[8], 275, 278–280, 282–286, 289–290, 292,

260[6], 260[8], 275, 278–280, 282–286, 289–290, 292, 295–295[2], 302, 324–329, 330[2], 332–335[1], 342, 343, 361 și 362[1], dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic. (2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: (…)		295–295[2], 302, 324–329, 330[2], 332–335[1], 342, 343, 361 și 362[1], dacă fapta este de natură **să genereze, direct sau indirect**, un beneficiu economic. **(1[1]) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.** (2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale; b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, pe faptul că nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată; c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. **(1) și (1[1])**, pentru care legea prevede, în calitate de pedeapsă maximă, pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani. […]
	3. Se completează cu articolul 106[3] cu următorul cuprins: „**Articolul 106[3].** Confiscarea autonomă	**Articolul 106[3].** Confiscarea autonomă

	(1) Sunt supuse confiscării autonome bunurile care provin din activități infracționale desfășurate în cadrul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale, dacă aceste activități infracționale sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice în proporții mari, iar confiscarea specială sau confiscarea extinsă, inclusiv în condițiile art. 106^2, nu poate fi aplicată. (2) La aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1) se ia în considerare inclusiv existența următoarelor circumstanțe: a) valoarea bunului este în mod substanțial disproporționată în raport cu veniturile licite ale persoanei care deține bunul; b) nu există o sursă licită plauzibilă a bunului; c) persoana care deține bunul are legături cu persoane asociate unui grup criminal organizat ori unei organizații criminale, de natură să explice dobândirea ori deținerea bunului. (3) Confiscarea autonomă poate fi dispusă asupra bunurilor dobândite în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii faptei în contextul investigării căreia au fost identificate bunurile, până la data sesizării instanței de judecată cu solicitarea de confiscare autonomă, dacă pentru această faptă legea prevede, în calitate de pedeapsă maximă, pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani. Stabilirea provenienței bunurilor din activitățile infracționale prevăzute la alin. (1) nu impune identificarea fiecărei infracțiuni din care acestea provin. (4) Dispozițiile art. 106^1 alin. (5) și (6) sunt aplicabile în mod corespunzător. (5) Confiscarea autonomă nu poate fi aplicată bunurilor deținute de persoanele terțe fizice sau juridice, de bună-credință, și nu aduce atingere celorlalte drepturi ale acestora.”	(1) Sunt supuse confiscării autonome bunurile care provin din activități infracționale desfășurate în cadrul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale, dacă aceste activități infracționale sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice în proporții mari, iar confiscarea specială sau confiscarea extinsă, inclusiv în condițiile art. 106^2, nu poate fi aplicată. (2) La aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1) se ia în considerare inclusiv existența următoarelor circumstanțe: a) valoarea bunului este în mod substanțial disproporționată în raport cu veniturile licite ale persoanei care deține bunul; b) nu există o sursă licită plauzibilă a bunului; c) persoana care deține bunul are legături cu persoane asociate unui grup criminal organizat ori unei organizații criminale, de natură să explice dobândirea ori deținerea bunului. (3) Confiscarea autonomă poate fi dispusă asupra bunurilor dobândite în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii faptei în contextul investigării căreia au fost identificate bunurile, până la data sesizării instanței de judecată cu solicitarea de confiscare autonomă, dacă pentru această faptă legea prevede, în calitate de pedeapsă maximă, pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani. Stabilirea provenienței bunurilor din activitățile infracționale prevăzute la alin. (1) nu impune identificarea fiecărei infracțiuni din care acestea provin. (4) Dispozițiile art. 106^1 alin. (5) și (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

		(5) Confiscarea autonomă nu poate fi aplicată bunurilor deținute de persoanele terțe fizice sau juridice, de bună-credință, și nu aduce atingere celorlalte drepturi ale acestora.”
Articolul 132[1]. Bunuri Prin bunuri, în sensul art. 106, 106[1], 243 și 279, se înțeleg mijloace financiare, orice categorie de valori (active) corporale sau incorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum şi acte sau alte instrumente juridice sub orice formă, inclusiv în format electronic ori digital, care atestă un titlu ori un drept, inclusiv orice cotă (interes) cu privire la aceste valori (active).	**4.** La articolul 132[1], textul „art. 106, 106[1], 243 și 279” se substituie cu textul „art. 106, 106[1], 106[3], 243 și 279”.	**Articolul 132[1].** Bunuri Prin bunuri, în sensul art. 106, 106[1], **106[3]**, 243 și 279, se înțeleg mijloace financiare, orice categorie de valori (active) corporale sau incorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum şi acte sau alte instrumente juridice sub orice formă, inclusiv în format electronic ori digital, care atestă un titlu ori un drept, inclusiv orice cotă (interes) cu privire la aceste valori (active).
Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248–251, art. 699), cu modificările ulterioare		
Articolul 6. Termeni şi expresii utilizate în prezentul cod Termenii şi expresiile utilizate în prezentul cod au următorul înţeles, dacă nu este o menţiune deosebită: (...) 4[4]) *bun infracţional* – bun care poate fi pus sub sechestru în conformitate cu prevederile prezentului cod, precum şi bun care poate fi supus confiscării speciale sau confiscării extinse; 5) *cauză penală* – proces penal desfăşurat de organul de urmărire penală şi de instanţa judecătorească într-un caz concret referitor la una sau mai multe infracţiuni săvârșite sau presupus săvârșite; (...)	**1.** Articolul 6, La punctul 4[4]), textul „confiscării speciale sau confiscării extinse” se substituie cu textul „confiscării speciale, confiscării extinse sau confiscării autonome”; Se completează cu punctul 4[5]) cu următorul cuprins: „4[5]) *beneficiar efectiv* – persoana fizică determinată potrivit art. 5[2] din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;”.	**Articolul 6.** Termeni şi expresii utilizate în prezentul cod Termenii şi expresiile utilizate în prezentul cod au următorul înţeles, dacă nu este o menţiune deosebită: (...) 4[4]) *bun infracţional* – bun care poate fi pus sub sechestru în conformitate cu prevederile prezentului cod, precum şi bun care poate fi supus **confiscării speciale, confiscării extinse sau confiscării autonome;** **4[5]) *beneficiar efectiv* – persoana fizică determinată potrivit art. 5[2] din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;** (...)
Articolul 93. Probele	**2.** Articolul 93 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:	**Articolul 93.** Probele (...)

(1) Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului; 2) raportul de expertiză judiciară; 3) corpurile delicte; 4) procesele-verbale privind acţiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătoreşti; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigaţii şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigaţiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activităţii de întreprinzător.	„(6) Datele de fapt obținute de la un birou de recuperare a activelor dintr-un stat membru al Uniunii Europene pot fi admise ca probe, numai în cazul în care au fost administrate în condițiile prezentului cod, cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul membru respectiv a stabilit în mod expres restricții privind utilizarea acestora.”.	**(6) Datele de fapt obținute de la un birou de recuperare a activelor dintr-un stat membru al Uniunii Europene pot fi admise ca probe, numai în cazul în care au fost administrate în condițiile prezentului cod, cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul membru respectiv a stabilit în mod expres restricții privind utilizarea acestora**

9[1]) procese-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor economico-financiare sau fiscale; 10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activităţii de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare. (3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, organul care exercită activitate specială de investigații, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod. (4) Datele de fapt obţinute prin activitatea specială de investigaţii pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate în cadrul urmăririi penale şi verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor şi libertăţilor persoanei sau cu restricţia unor drepturi şi libertăţi autorizată de către instanţa de judecată. (5) Datele de fapt obţinute de către echipele comune internaţionale de efectuare a urmăririi penale pot fi admise ca probe numai în cazul în care au fost administrate prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute la alin. (2).		

Articolul 197. Alte măsuri procesuale de constrângere (1) În scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei şi executarea sentinţei, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucţie sau instanţa, conform competenţei, sunt în drept să aplice faţă de bănuit, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrângere, cum ar fi: 1) obligarea de a se prezenta; 2) aducerea silită; 3) suspendarea provizorie din funcţie; 4) măsuri asiguratorii în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracţiune; 5) măsuri asiguratorii în vederea garantării executării pedepsei amenzii; 6) măsuri asiguratorii pentru eventuala confiscare specială sau extinsă; 7) măsuri asiguratorii pentru compensarea cheltuielilor de judecată. (2) În cazurile prevăzute de prezentul cod, organul de urmărire penală sau instanţa de judecată este în drept să aplice faţă de partea vătămată, martor, precum şi faţă de alte persoane participante la proces următoarele măsuri procesuale de constrângere: 1) obligarea de a se prezenta; 2) aducerea silită; 3) amenda judiciară (se aplică doar de către instanţă).	**3.** La articolul 197 alineatul (1) punctul 6), textul „confiscare specială sau extinsă” se substituie cu textul „confiscare specială, extinsă sau autonomă”.	**Articolul 197.** Alte măsuri procesuale de constrângere (1) În scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei şi executarea sentinţei, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucţie sau instanţa, conform competenţei, sunt în drept să aplice faţă de bănuit, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrângere, cum ar fi: (...) 6) măsuri asiguratorii pentru eventuala **confiscare specială, extinsă sau autonomă**;
Articolul 202. Măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă	**4.** La articolul 202, în denumirea articolului și la alineatele (1) și (2), textul „confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor”	**Articolul 202.** Măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului, pentru eventuala **confiscare specială, confiscare extinsă sau**

a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată (1) Organul de urmărire penală, din oficiu, sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua, în cursul procesului penal, măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată. (2) Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată, constau în sechestrarea bunurilor mobile şi imobile în conformitate cu art. 203-210.	se substituie cu textul „confiscare specială, confiscare extinsă sau confiscare autonomă a bunurilor”.	**confiscare autonomă** a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată (1) Organul de urmărire penală, din oficiu, sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua, în cursul procesului penal, măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala **confiscare specială, extinsă sau autonomă** a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată. (2) Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala **confiscare specială, extinsă sau autonomă** a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată, constau în sechestrarea bunurilor mobile şi imobile în conformitate cu art. 203-210.
Articolul 203. Punerea sub sechestru (...) (2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106–106^2 din Codul penal nr. 985/2002, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată. (...)	**5.** La articolul 203 alineatul (2), textul „confiscare specială sau confiscare extinsă” se substituie cu textul „confiscare specială, confiscare extinsă sau confiscare autonomă”, iar textul „106-106^2” se substituie cu textul „106-106^3”.	**Articolul 203.** Punerea sub sechestru (…) (2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, ~~de~~ acțiunea civilă, pentru eventuala **confiscare specială, confiscare extinsă sau confiscare autonomă** a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106–**106^3** din Codul penal nr. 985/2002, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată.

Articolul 204. Bunurile care pot fi puse sub sechestru (1) Pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora, în suma valorii probabile a pagubei. (2) Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sau compensarea cheltuielilor de judecată pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestuia, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă ori în limita sumei, evaluate în prealabil, a cheltuielilor de judecată suportate. (3) Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106–106^2 din Codul penal nr. 985/2002, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora. (4) În cazul în care bunurile ce urmau a fi supuse confiscării speciale sau confiscării extinse nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate ori dacă acestea aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se iau măsuri asiguratorii pentru confiscarea contravalorii acestora.	**6.** Articolul 204 se modifică după cum urmează: la alineatul (3) se completează cu textul „ , precum și bunurile deținute de persoanele terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106^2 din Codul penal nr. 985/2002.”. se completează cu alineatul (3^1) cu următorul cuprins: „(3^1) Pentru a asigura o eventuală confiscare autonomă pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106^3 din Codul penal nr. 985/2002, indiferent de persoana care le deține.”; la alineatul (4), textul „confiscării speciale sau confiscării extinse” se substituie cu textul „confiscării speciale, confiscării extinse sau confiscării autonome”; la alineatul (5), textul „confiscare specială sau extinsă” se substituie cu textul „confiscare specială, extinsă sau autonomă”.	**Articolul 204.** Bunurile care pot fi puse sub sechestru (…) (3) Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106–106^2 din Codul penal nr. 985/2002, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora**, precum și bunurile deținute de persoanele terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106^2 din Codul penal nr. 985/2002.** **(3^1) Pentru a asigura o eventuală confiscare autonomă pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106^3 din Codul penal nr. 985/2002, indiferent de persoana care le deține.** (4) În cazul în care bunurile ce urmau a fi supuse **confiscării speciale, confiscării extinse sau confiscării autonome** nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate ori dacă acestea aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se iau măsuri asiguratorii pentru confiscarea contravalorii acestora. (5) Dacă bunurile pasibile de a fi puse sub sechestru constituie o cotă-parte dintr-o proprietate comună, poate fi pusă sub sechestru numai cota-parte din proprietatea comună pasibilă de **confiscare specială, extinsă sau autonomă**.

(4[1]) Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sunt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producție și sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activității economice a persoanei, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora. (5) Dacă bunurile pasibile de a fi puse sub sechestru constituie o cotă-parte dintr-o proprietate comună, poate fi pusă sub sechestru numai cota-parte din proprietatea comună pasibilă de confiscare specială sau extinsă. (6) Nu pot fi puse sub sechestru produsele alimentare necesare proprietarului, posesorului de bunuri, cât și membrilor familiilor acestora, combustibilul, literatura de specialitate și utilajul profesional, vesela și atributele de bucătărie folosite permanent, ce nu sunt de mare preț, precum și alte obiecte de primă necesitate, chiar dacă ulterior acestea pot fi supuse confiscării. (7) Nu pot fi puse sub sechestru acțiunile emise de bănci, care cad sub incidența dispozițiilor art. 45 alin. (4), art. 46 alin. (4), art. 52 alin. (1) lit. b) și c), alin. (2), alin. (3), alin.(6) și art. 52[1] din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, pot fi puse sub sechestru mijloacele bănești rezultante din înstrăinarea acestor acțiuni.		
Articolul 206[1]. Planificarea sechestrului	**7.** Articolul 206[1] se modifică după cum urmează:	**Articolul 206[1].** Planificarea sechestrului

(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului urmează să țină cont de cheltuielile ce pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective și al conservării valorii bunurilor infracționale până la înstrăinarea acestora. (2) În cazul în care cheltuielile de administrare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului sunt disproporționate față de valoarea lor preconizată în momentul aplicării sechestrului ori în cazul în care administrarea acestor bunuri necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă, se evaluează cheltuielile de valorificare anticipată a acestor bunuri. (3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile infracționale care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a acestora ori compensarea cheltuielilor de judecată.	la alineatul (1) după cuvintele „se planifică aplicarea sechestrului,” se completează cu textul „și, atunci când natura acestora o justifică, asigură evaluarea circumstanțelor specifice ale bunurilor,”; la alineatul (3), textul „eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă” se substituie cu textul „eventuala confiscare specială, confiscare extinsă sau confiscare autonomă”; se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) În cazul în care evaluarea prevăzută la alin. (1) nu a fost efectuată înainte de aplicarea sechestrului, deși natura bunurilor infracționale o justifică, autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului asigură efectuarea acesteia fără întârzieri nejustificate după punerea bunurilor sub sechestru.”	(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului urmează să țină cont de cheltuielile ce pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, **și, atunci când natura acestora o justifică, asigură evaluarea circumstanțelor specifice ale bunurilor,** în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective și al conservării valorii bunurilor infracționale până la înstrăinarea acestora. (…) (3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile infracționale care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala **confiscare specială, confiscare extinsă confiscare autonomă** a acestora ori compensarea cheltuielilor de judecată. **(4) În cazul în care evaluarea prevăzută la alin. (1) nu a fost efectuată înainte de aplicarea sechestrului, deși natura bunurilor infracționale o justifică, autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului asigură efectuarea acesteia fără întârzieri nejustificate după punerea bunurilor sub sechestru.**
Articolul 210. Scoaterea bunurilor de sub sechestru în procesul penal (...)	**8.** La articolul 210 alineatul (2), textul „la capitolul VIII[1]” se substituie cu textul „la capitolele VIII[1] și VIII[2]”.	**Articolul 210.** Scoaterea bunurilor de sub sechestru în procesul penal (...)

(2) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să mențină bunurile sub sechestru și după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii respective. În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării bunurilor conform procedurii prevăzute la capitolul VIII[1] din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor își menține efectul până la soluționarea demersului. (...)		(2) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să mențină bunurile sub sechestru și după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii respective. În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării bunurilor conform procedurii prevăzute **la capitolele** VIII[1] **și VIII[2]** din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor își menține efectul până la soluționarea demersului.
Articolul 229[2]. Urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, acumularea probelor (1) În vederea urmăririi și identificării bunurilor infracționale, precum și a acumulării probelor cu privire la bunurile respective, organul de urmărire penală desfăşoară investigaţii financiare paralele. (2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140[1]–142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165–168, art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 173 alin. (2), art. 174–175[1], 181[1]–181[3], art. 186 alin. (3)–(5), art. 187 alin. (3), (4) și (5), art. 188 alin. (3)–(5), art. 189 alin. (3)–(6), art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2[1])–(5), art. 206, 208–208[2], art. 217 alin. (3) și (4), art. 217[1]–217[3], art. 217[4] alin. (2) și (3), art. 218, art.	**9.** La articolul 229[2] la alineatul (2), textul „art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a),” se substituie cu textul „art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) și b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) și b), 172[1],”, cifra „206,” se substituie cu textul „206-206[1],”, iar textul „208–208[2]” se substituie cu textul „208–208[5]”. se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) În scopul verificării condițiilor, pregătirii sau susținerii demersului prevăzut la capitolul VIII2 din titlul III al Părții speciale, procurorul poate dispune, prin ordonanță motivată, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale continuarea sau completarea investigației financiare după suspendarea ori încetarea urmăririi penale și, dacă este necesar, pe durata examinării demersului privind confiscarea autonomă de către instanța de judecată.”.	**Articolul 229[2].** Urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, acumularea probelor (...) (2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140[1]–142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165–168, art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. **a) și** b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) **și b)**, **172[1],** art. 173 alin. (2), art. 174–175[1], 181[1]–181[3], art. 186 alin. (3)–(5), art. 187 alin. (3), (4) și (5), art. 188 alin. (3)–(5), art. 189 alin. (3)–(6), art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2[1])–(5), art. **206-206[1]**, **208–208[5]**, art. 217 alin. (3) și (4), art. 217[1]–217[3], art. 217[4] alin. (2) și (3), art. 218, art. 219 alin. (2) și (3), art. 220, 220[1], 223–233, 236, 237, 239–239[1], 240, 241[1]–244[1], 245–245[8], 245[10], 245[12], 246, 248–253, 257, 259–260[6], 260[8], 275, 278–280, 283, 284, 289[1], 290, 292, 295–295[2], 324–329, 330[2], 332–335[1], 342, 343, 352[1], 361 și 362[1] din Codul penal nr. 985/2002, organul de urmărire

219 alin. (2) și (3), art. 220, 220[1], 223–233, 236, 237, 239–239[1], 240, 241[1]–244[1], 245–245[8], 245[10], 245[12], 246, 248–253, 257, 259–260[6], 260[8], 275, 278–280, 283, 284, 289[1], 290, 292, 295–295[2], 324–329, 330[2], 332–335[1], 342, 343, 352[1], 361 și 362[1] din Codul penal nr. 985/2002, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod. (2[1]) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală. (3) Dacă, la terminarea urmăririi penale, procurorul constată că delegația, dispusă conform prevederilor art. 258 alin. (3), nu poate fi finalizată, acesta dispune Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale încetarea investigațiilor financiare paralele și solicită întocmirea unui proces-verbal de consemnare a investigațiilor financiare paralele. (4) Procurorul dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9[1] din Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, până la trimiterea cauzei în judecată, dacă se constată necesitatea urmăririi și identificării bunurilor infracționale în cazul unei sau mai multor infracțiuni prevăzute la alin. (2). Executarea delegației are loc până la		penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod. (...) **(5) În scopul verificării condițiilor, pregătirii sau susținerii demersului prevăzut la capitolul VIII[2] din titlul III al Părții speciale, procurorul poate dispune, prin ordonanță motivată, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale continuarea sau completarea investigației financiare după suspendarea ori încetarea urmăririi penale și, dacă este necesar, pe durata examinării demersului privind confiscarea autonomă de către instanța de judecată.**

deliberare și adoptarea sentinței, cu înștiințarea, la fiecare 60 de zile, a procurorului despre rezultatele investigațiilor financiare. Rezultatele investigațiilor financiare se consemnează într-un proces-verbal care, împreună cu materialele acumulate, se expediază procurorului.		
Articolul 229[3]. Indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale (1) Indisponibilizarea bunurilor infracționale constă în măsurile imediate ce trebuie luate atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau extinsă, o reparare a prejudiciului cauzat de infracțiune statului, o executare a pedepsei amenzii sau o compensare a cheltuielilor de judecată. (...)	**10.** La articolul 229[3] alineatul (1), textul „confiscare specială sau extinsă” se substituie cu textul „confiscare specială, extinsă sau autonomă”.	**Articolul 229[3].** Indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale (1) Indisponibilizarea bunurilor infracționale constă în măsurile imediate ce trebuie luate atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura o eventuală **confiscare specială, extinsă sau autonomă**, o reparare a prejudiciului cauzat de infracțiune statului, o executare a pedepsei amenzii sau o compensare a cheltuielilor de judecată.
Articolul 229[4]. Confiscarea bunurilor infracţionale şi repararea prejudiciilor (1) Confiscarea specială şi confiscarea extinsă a bunurilor infracţionale, precum şi repararea prejudiciilor cauzate prin infracţiuni se dispun prin hotărârea instanţei de judecată în condiţiile prezentului cod şi ale Codului penal. (...)	**11.** La articolul 229[4] alineatul (1), textul „Confiscarea specială și confiscarea extinsă” se substituie cu textul „Confiscarea specială, confiscarea extinsă și confiscarea autonomă”.	**Articolul 229[4].** Confiscarea bunurilor infracţionale şi repararea prejudiciilor (1) **Confiscarea specială, confiscarea extinsă şi confiscarea autonomă** a bunurilor infracţionale, precum şi repararea prejudiciilor cauzate prin infracţiuni se dispun prin hotărârea instanţei de judecată în condiţiile prezentului cod şi ale Codului penal.
Articolul 229[5]. Executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale	**12.** La articolul 229[5] alineatul (1), textul „confiscarea specială și confiscarea extinsă” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă și confiscarea autonomă”.	**Articolul 229[5].** Executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale (1) Hotărârile judecătorești cu privire la **confiscarea specială, confiscarea extinsă şi confiscarea autonomă** a bunurilor infracționale

(1) Hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor infracționale se execută conform prevederilor legislației de executare. (...)		se execută conform prevederilor legislației de executare.
Articolul 396. Dispozitivul sentinţei de achitare sau de încetare a procesului penal Dispozitivul sentinţei de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă: 1) numele, prenumele şi patronimicul inculpatului; 2) dispoziţia de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal şi motivul pe care se întemeiază achitarea sau încetarea procesului; 3) dispoziţia de revocare a măsurii preventive, dacă o astfel de măsură a fost aplicată; 4) dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare aplicate conform art. 203 alin. (2) – în cazul sentinței de achitare sau în cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la art. 391 alin. (1) pct. 1) și 4)–6).	**13.** La articolul 396 punctul 4), după textul „art. 203 alin. (2)” se introduce textul „ , cu excepția cazurilor prevăzute la art. 210 alin. (2)”.	**Articolul 396.** Dispozitivul sentinţei de achitare sau de încetare a procesului penal Dispozitivul sentinţei de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă: (...) 4) dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare aplicate conform art. 203 alin. (2), **cu excepția cazurilor prevăzute la art. 210 alin. (2)** – în cazul sentinței de achitare sau în cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la art. 391 alin. (1) pct. 1) și 4)–6).
Articolul 468. Trimiterea spre executare a hotărârii judecătoreşti (...) (1^1) Odată cu transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța care a judecat cauza	**14.** Articolul 468: la alineatul (1^1) cuvintele „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu cuvintele „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”; la alineatul (3) cuvintele „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu cuvintele „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 468.** Trimiterea spre executare a hotărârii judecătoreşti (...) (1^1) Odată cu transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța care a judecat cauza informează

informează procurorul cu privire la transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești respective. (...) 3) Instanţa care a pronunţat sentinţa este obligată să urmărească executarea hotărârilor, iar procurorul coordonează executarea hotărârilor privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată. (…)		procurorul cu privire la transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești respective. (…) (3) Instanţa care a pronunţat sentinţa este obligată să urmărească executarea hotărârilor, iar procurorul coordonează executarea hotărârilor privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată.
Articolul 471[2]. Modul de soluționare a chestiunilor referitoare la modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului (1) Organul care pune în executare hotărârile judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului solicită procurorului să înainteze un demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârilor judecătorești, în cazul în care, în procesul de executare a hotărârii judecătorești, constată că: a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietatea sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice, în condițiile art. 106[2] din Codul penal nr. 985/2002, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință;	**15.** Articolul 471[2]: La alineatul (1) cuvintele „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu cuvintele „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”; alineatul (1) litera b) după cuvintele „bunuri ale condamnatului”, se completează cu textul „sau, în cazul confiscării autonome, bunuri ale persoanei ale cărei bunuri au fost confiscate”; la alineatul (2), cuvintele „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu cuvintele „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 471[2].** Modul de soluționare a chestiunilor referitoare la modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului (1) Organul care pune în executare hotărârile judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului solicită procurorului să înainteze un demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârilor judecătorești, în cazul în care, în procesul de executare a hotărârii judecătorești, constată că: (...) b) au fost identificate bunuri ale condamnatului **sau, în cazul confiscării autonome, bunuri ale persoanei ale cărei bunuri au fost confiscate,**

b) au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri aflate în proprietatea ori posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106^2 din Codul penal nr. 985/2002. (2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de materiale aferente care justifică constatările făcute de organul care pune în executare hotărârile judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului. (...)		sau bunuri aflate în proprietatea ori posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106^2 din Codul penal nr. 985/2002. (2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de materiale aferente care justifică constatările făcute de organul care pune în executare hotărârile judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.
Articolul 498. Soluţionarea cauzei de către instanţa de judecată (1) Instanţa de judecată soluţionează cauza prin sentinţă. (2) La adoptarea sentinţei, instanţa trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni: 1) dacă a avut loc fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală; 2) dacă fapta aceasta a fost săvârșită de persoana cauza căreia se judecă; 3) dacă această persoană a săvârșit fapta prejudiciabilă în stare de iresponsabilitate; 4) dacă, după săvârșirea infracţiunii, această persoană s-a îmbolnăvit de o boală psihică, care o face să nu-şi dea seama de acţiunile sale sau să nu le poată dirija, şi dacă această boală nu este o tulburare nervoasă temporară care cere doar suspendarea procesului; 5) dacă trebuie aplicată vreo măsură de constrângere cu caracter medical şi care anume.	**16.** La articolul 498 alineatul (3), textul „pct. 10)-13)” se substitute cu textul „pct. 10)-13^1)”.	**Articolul 498.** Soluţionarea cauzei de către instanţa de judecată (...) (3) La adoptarea sentinţei, instanţa, de asemenea, soluţionează şi chestiunile prevăzute în art. 385 alin.(1) pct. 10)-**13^1**) şi 15).

(3) La adoptarea sentinţei, instanţa, de asemenea, soluţionează şi chestiunile prevăzute în art. 385 alin.(1) pct. 10)-13) şi 15).		
Articolul 530[2]. Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale (1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate, cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului. (2) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul procurorului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale și se audiază proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Dispozițiile titlului II din partea specială se aplică în mod corespunzător în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol. (3) Instanța de judecată examinează demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale într-un termen ce nu va depăși 3 luni.	**17.** Articolul 530[2] se completează cu alineatul (1[1]) cu următorul cuprins: „(1[1]) Odată cu citarea, persoanelor prevăzute la alin. (1) li se aduc la cunoștință, în scris, dreptul de a fi asistate de un apărător, dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei și de a primi copii de pe acestea, dreptul de a fi audiate și dreptul de a ataca hotărârea instanței.”.	**Articolul 530[2].** Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale (1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate, cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului. **(1[1]) Odată cu citarea, persoanelor prevăzute la alin. (1) li se aduc la cunoștință, în scris, dreptul de a fi asistate de un apărător, dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei și de a primi copii de pe acestea, dreptul de a fi audiate și dreptul de a ataca hotărârea instanței.**

	18. Titlul III din partea specială se completează cu capitolul VIII[2] cu următorul cuprins: **„Capitolul VIII[2]** **PROCEDURA DE CONFISCARE AUTONOMĂ** **Articolul 530[4].** Domeniul procedurii și competența (1) Confiscarea autonomă prevăzută la art. 106[3] din Codul penal se dispune în procedura prevăzută de prezentul capitol, la demersul motivat al procurorului. Dispozițiile titlului II din partea specială se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol. (2) Demersul privind confiscarea autonomă se examinează de instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță. Dacă această instanță s-a pronunțat asupra fondului cauzei, demersul se examinează de un alt complet de judecată. **Articolul 530[5].** Înaintarea demersului Demersul privind confiscarea autonomă poate fi depus de procuror după rămânerea definitivă a ordonanței de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, de clasare a procesului penal ori de suspendare a urmăririi penale în temeiul art. 287[1] alin. (1), precum și a sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. **Articolul 530[6].** Conținutul demersului privind confiscarea autonomă (1) Demersul motivat al procurorului privind confiscarea autonomă cuprinde: a) datele de identificare a bunurilor a căror confiscare autonomă se solicită, valoarea acestora, precum și datele cunoscute privind proprietarul, posesorul și alte persoane ale căror drepturi sau interese pot fi afectate; b) datele privind cauza penală în contextul investigării căreia au fost identificate bunurile, inclusiv descrierea faptei investigate, încadrarea juridică a acesteia și împrejurările în care au fost identificate bunurile;	**Capitolul VIII[2]** **PROCEDURA DE CONFISCARE AUTONOMĂ** **Articolul 530[4].** Domeniul procedurii și competența (1) Confiscarea autonomă prevăzută la art. 106[3] din Codul penal se dispune în procedura prevăzută de prezentul capitol, la demersul motivat al procurorului. Dispozițiile titlului II din partea specială se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol. (2) Demersul privind confiscarea autonomă se examinează de instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță. Dacă această instanță s-a pronunțat asupra fondului cauzei, demersul se examinează de un alt complet de judecată. **Articolul 530[5].** Înaintarea demersului Demersul privind confiscarea autonomă poate fi depus de procuror după rămânerea definitivă a ordonanței de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, de clasare a procesului penal ori de suspendare a urmăririi penale în temeiul art. 287[1] alin. (1), precum și a sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. **Articolul 530[6].** Conținutul demersului privind confiscarea autonomă (1) Demersul motivat al procurorului privind confiscarea autonomă cuprinde: a) datele de identificare a bunurilor a căror confiscare autonomă se solicită, valoarea

	c) perioada în care au fost dobândite bunurile și elementele de fapt care justifică încadrarea acesteia în limitele temporale prevăzute la art. 106^3 alin. (3) din Codul penal; d) motivele pentru care, în raport cu bunurile a căror confiscare autonomă se solicită, nu poate fi aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă, inclusiv în condițiile art. 106^2 din Codul penal; e) faptele și probele din care rezultă că bunurile provin din activități infracționale desfășurate în cadrul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale și sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice în proporții mari; f) după caz, circumstanțele prevăzute la art. 106^3 alin. (2) din Codul penal, pe care se întemeiază solicitarea de confiscare autonomă; g) după caz, motivele care justifică aplicarea dispozițiilor art. 106^1 alin. (5) și (6) din Codul penal, cu indicarea bunurilor sau a valorii supuse confiscării autonome; h) alte date relevante susținerii demersului. (2) La demers se anexează, în copii certificate, actele și materialele care interesează soluționarea acestuia, inclusiv cele obținute în cadrul investigațiilor financiare paralele, dacă au fost efectuate **Articolul 530[7].** Măsurile asigurătorii Odată cu înaintarea demersului privind confiscarea autonomă sau pe parcursul examinării acestuia, instanța poate dispune, la cererea motivată a procurorului, punerea sub sechestru a bunurilor indicate în demers, în condițiile art. 203–210. **Articolul 530[8].** Examinarea demersului privind confiscarea autonomă (1) Demersul privind confiscarea autonomă a bunurilor se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate, cărora li se transmite o copie a demersului privind confiscarea autonomă a bunurilor,	acestora, precum și datele cunoscute privind proprietarul, posesorul și alte persoane ale căror drepturi sau interese pot fi afectate; b) datele privind cauza penală în contextul investigării căreia au fost identificate bunurile, inclusiv descrierea faptei investigate, încadrarea juridică a acesteia și împrejurările în care au fost identificate bunurile; c) perioada în care au fost dobândite bunurile și elementele de fapt care justifică încadrarea acesteia în limitele temporale prevăzute la art. 106^3 alin. (3) din Codul penal; d) motivele pentru care, în raport cu bunurile a căror confiscare autonomă se solicită, nu poate fi aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă, inclusiv în condițiile art. 106^2 din Codul penal; e) faptele și probele din care rezultă că bunurile provin din activități infracționale desfășurate în cadrul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale și sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice în proporții mari; f) după caz, circumstanțele prevăzute la art. 106^3 alin. (2) din Codul penal, pe care se întemeiază solicitarea de confiscare autonomă; g) după caz, motivele care justifică aplicarea dispozițiilor art. 106^1 alin. (5) și (6) din Codul penal, cu indicarea bunurilor sau a valorii supuse confiscării autonome; h) alte date relevante susținerii demersului. (2) La demers se anexează, în copii certificate, actele și materialele care interesează soluționarea acestuia, inclusiv cele obținute în cadrul investigațiilor financiare paralele, dacă au fost efectuate

	solicitându-le să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului. (2) Odată cu citarea, persoanelor prevăzute la alin. (1) li se aduc la cunoștință, în scris, dreptul de a fi asistate de un apărător, dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei și de a primi copii de pe acestea, dreptul de a fi audiate și dreptul de a ataca hotărârea instanței. (3) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul procurorului privind confiscarea autonomă a bunurilor și se audiază proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. (4) Instanța de judecată examinează demersul privind confiscarea autonomă a bunurilor într-un termen ce nu va depăși 3 luni. **Articolul 530[9].** Soluția instanței (1) După examinarea demersului privind confiscarea autonomă a bunurilor, instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții: a) respinge demersul și dispune scoaterea bunului de sub sechestru, în măsura în care nu există un alt temei pentru menținerea măsurii; b) admite demersul și dispune confiscarea bunului ori, în cazurile prevăzute la art. 106^3 alin. (4) din Codul penal, a banilor sau a altor bunuri care acoperă valoarea acestuia. (2) Încheierea se comunică persoanelor prevăzute la art. 530^8 alin. (1), și poate fi atacată cu recurs de procuror și de persoanele interesate, în termen de 15 zile de la comunicare. (3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.	**Articolul 530[7].** Măsurile asigurătorii Odată cu înaintarea demersului privind confiscarea autonomă sau pe parcursul examinării acestuia, instanța poate dispune, la cererea motivată a procurorului, punerea sub sechestru a bunurilor indicate în demers, în condițiile art. 203–210. **Articolul 530[8].** Examinarea demersului privind confiscarea autonomă (1) Demersul privind confiscarea autonomă a bunurilor se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate, cărora li se transmite o copie a demersului privind confiscarea autonomă a bunurilor, solicitându-le să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului. (2) Odată cu citarea, persoanelor prevăzute la alin. (1) li se aduc la cunoștință, în scris, dreptul de a fi asistate de un apărător, dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei și de a primi copii de pe acestea, dreptul de a fi audiate și dreptul de a ataca hotărârea instanței. (3) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul procurorului privind confiscarea autonomă a bunurilor și se audiază proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. (4) Instanța de judecată examinează demersul privind confiscarea autonomă a bunurilor într-un termen ce nu va depăși 3 luni.

		Articolul 530[9]. Soluția instanței (1) După examinarea demersului privind confiscarea autonomă a bunurilor, instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții: a) respinge demersul și dispune scoaterea bunului de sub sechestru, în măsura în care nu există un alt temei pentru menținerea măsurii; b) admite demersul și dispune confiscarea bunului ori, în cazurile prevăzute la art. 106[3] alin. (4) din Codul penal, a banilor sau a altor bunuri care acoperă valoarea acestuia. (2) Încheierea se comunică persoanelor prevăzute la art. 530[8] alin. (1), și poate fi atacată cu recurs de procuror și de persoanele interesate, în termen de 15 zile de la comunicare. (3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.
Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214–220, art. 704), cu modificările ulterioare		
Articolul 172. Trimiterea hotărârilor spre executare (…) (4[1]) Hotărârile judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului sau privind compensarea cheltuielilor de judecată se transmit spre executare Serviciului Fiscal de Stat. (…)	**1.** La articolul 172 alineatul (4[1]), cuvintele „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 172.** Trimiterea hotărârilor spre executare (…) (4[1]) Hotărârile judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului sau privind compensarea cheltuielilor de judecată se transmit spre executare Serviciului Fiscal de Stat.
Articolul 174. Instituţiile şi organele care asigură executarea măsurilor de siguranţă (...)	**2.** La articolul 174 alineatul (5), cuvintele „confiscarea specială și confiscarea extinsă” se substituie cu cuvintele „confiscarea specială, confiscarea extinsă și confiscarea autonomă”.	**Articolul 174.** Instituţiile şi organele care asigură executarea măsurilor de siguranţă (...)

(5) Executarea hotărârilor privind confiscarea specială și confiscarea extinsă se asigură de către Serviciul Fiscal de Stat.		(5) Executarea hotărârilor privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă și confiscarea autonomă** se asigură de către Serviciul Fiscal de Stat.
Articolul 293. Punerea în executare a confiscării (1) Punerea în executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor se desfășoară în conformitate cu prevederile capitolului XXVIII[1], cu excepția bunurilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol. (2) În cazul confiscării drogurilor, a precursorilor, a etnobotanicelor și a analogilor acestora, Ministerul Afacerilor Interne asigură executarea hotărârii judecătorești prin intermediul subdiviziunilor sale. Hotărârea judecătorească privind confiscarea armelor și muniților se execută de Comisia de stat pentru evaluarea, bonificarea și rebutarea armelor, iar hotărârea judecătorească privind confiscarea substanțelor nocive și radioactive se execută de Ministerul Mediului. (3) În termen de cel mult 5 zile de la data punerii în executare a hotărârii judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, organele abilitate prin lege înștiințează instanța care a pronunțat hotărârea sau procurorul care a emis ordonanța definitivă de încetare a urmăririi penale pe temei de nereabilitare și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale cu privire la inițierea procedurii de executare.	**3.** La articolul 293 alineatele (1), (3) și (4), textul „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 293.** Punerea în executare a confiscării (1) Punerea în executare a hotărârilor judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor se desfășoară în conformitate cu prevederile capitolului XXVIII[1], cu excepția bunurilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol. (...) (3) În termen de cel mult 5 zile de la data punerii în executare a hotărârii judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, organele abilitate prin lege înștiințează instanța care a pronunțat hotărârea sau procurorul care a emis ordonanța definitivă de încetare a urmăririi penale pe temei de nereabilitare și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale cu privire la inițierea procedurii de executare. (4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența executării hotărârilor judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor.

(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența executării hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor.		
Articolul 293[1]. Dispoziții generale (1) Prezentul capitol se aplică executării silite a hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată. (2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor se realizează în modul stabilit de Guvern. (3) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată se realizează în modul stabilit de Codul fiscal nr. 1163/1997.	**4.** La articolul 293[1] alineatele (1) și (2) textul „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 293[1].** Dispoziții generale (1) Prezentul capitol se aplică executării silite a hotărârilor judecătorești în materie penală privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată. (2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor se realizează în modul stabilit de Guvern.
Articolul 293[2]. Începerea executării silite în cazuri speciale de executare (1) Serviciul Fiscal de Stat, în termen de până la 5 zile din momentul recepționării hotărârii judecătorești, începe procedura de executare silită în cazurile speciale de executare, în baza hotărârilor judecătorești prevăzute la art. 293[1]. (2) Concomitent cu începerea procedurii de executare silită în cazuri speciale de	**5.** La articolul 293[2] alineatul (2) cuvintele „condamnatul și procurorul” se substituie cu cuvintele „procurorul și condamnatul ori persoana ale cărei bunuri au fost confiscate în temeiul art. 106[3] din Codul penal nr. 985/2002”	**Articolul 293[2].** Începerea executării silite în cazuri speciale de executare (...) (2) Concomitent cu începerea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare sunt înștiințați **procurorul și condamnatul ori persoana ale cărei bunuri au fost confiscate în temeiul art. 106[3] din Codul penal nr. 985/2002**.

executare sunt înștiințați condamnatul și procurorul.		
Articolul 293[3]. Atragerea altor autorități în procedura de executare silită în cazurile speciale de executare (1) Serviciul Fiscal de Stat poate implica executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective. (2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate în afara hotarelor țării, Serviciul Fiscal de Stat poate implica Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, inclusiv în cazurile de urmărire și identificare a bunurilor deținute prin intermediul persoanelor terțe. (3) La executarea hotărârilor judecătorești privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată, dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.	**6.** La articolul 293[3] alineatele (1) și (2) textul „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 293[3].** Atragerea altor autorități în procedura de executare silită în cazurile speciale de executare (1) Serviciul Fiscal de Stat poate implica executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective. (2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate în afara hotarelor țării, Serviciul Fiscal de Stat poate implica Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, inclusiv în cazurile de urmărire și identificare a bunurilor deținute prin intermediul persoanelor terțe.
Articolul 293[4]. Chestiunile apărute în procedura cazurilor speciale de executare silită	**7.** Articolul 293[4] alineatul unic devine alineatul (1) și se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins: „(2) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul bunurilor confiscate în temeiul art. 106[3] din Codul penal	**Articolul 293[4].** Chestiunile apărute în procedura cazurilor speciale de executare silită **(1)** Dacă în procedura cazurilor speciale de executare silită se constată că bunurile ce fac

Dacă în procedura cazurilor speciale de executare silită se constată că bunurile ce fac obiectul confiscării speciale sau extinse au fost transferate de către condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice, Serviciul Fiscal de Stat solicită procurorului să înainteze instanței de judecată un demers pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești privind confiscarea bunurilor în condițiile art. 471^2 din Codul de procedură penală nr. 122/2003.	nr. 985/2002, iar referirea la condamnat se consideră, în acest caz, referire la persoana ale cărei bunuri au fost confiscate.”	obiectul confiscării speciale sau extinse au fost transferate de către condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice, Serviciul Fiscal de Stat solicită procurorului să înainteze instanței de judecată un demers pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești privind confiscarea bunurilor în condițiile art. 471^2 din Codul de procedură penală nr. 122/2003. **(2) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul bunurilor confiscate în temeiul art. 106^3 din Codul penal nr. 985/2002, iar referirea la condamnat se consideră, în acest caz, referire la persoana ale cărei bunuri au fost confiscate.**
Articolul 2. Sarcinile activităţii speciale de investigaţii Sarcinile activităţii speciale de investigaţii sînt: (…) g) asigurarea executării hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată.	**Art. IV** – La articolul 2 litera g) din Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 113–118, art. 373), cu modificările ulterioare, textul „confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	Articolul 2. Sarcinile activităţii speciale de investigaţii Sarcinile activităţii speciale de investigaţii sînt: (...) g) asigurarea executării hotărârilor judecătorești în materie penală privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată.
Articolul 5. Funcțiile Procuraturii În condițiile legii, Procuratura îndeplinește următoarele funcții: a) conduce și exercită urmărirea penală și reprezintă învinuirea în instanța de judecată, coordonează executarea hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind	**Art. V** – La articolul 5 litera a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 69–77, art. 113), cu modificările ulterioare, textul „confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 5.** Funcțiile Procuraturii În condițiile legii, Procuratura îndeplinește următoarele funcții: a) conduce și exercită urmărirea penală și reprezintă învinuirea în instanța de judecată, coordonează executarea hotărârilor judecătorești în materie penală privind **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă** a bunurilor, privind

repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată		repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată
Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155–161, art. 251), cu modificările ulterioare		
	1. Se completează cu articolul 3^1 cu următorul cuprins: **Articolul 3^1.** Documentul de politici publice în domeniul recuperării bunurilor infracționale (1) Politica statului în domeniul recuperării bunurilor infracționale se realizează în baza unui document de politici publice aprobat de Parlament, la propunerea Guvernului, pentru o perioadă de cel mult 5 ani. Documentul de politici publice se actualizează sau se înlocuiește înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobat. (2) Documentul de politici publice prevăzut la alin. (1) stabilește: a) prioritățile și obiectivele în domeniu, precum și măsurile de realizare a acestora; b) rolul și responsabilitățile autorităților competente, precum și modalitățile de coordonare și de cooperare dintre acestea; c) resursele financiare, umane și tehnice necesare; d) măsurile de formare profesională a personalului implicat în urmărirea, identificarea, indisponibilizarea, administrarea, valorificarea și confiscarea bunurilor infracționale; e) măsurile privind utilizarea bunurilor confiscate în interes public sau în scopuri sociale, după caz; f) activitățile de cooperare internațională, inclusiv cu statele terțe; g) indicatorii și modalitățile de evaluare periodică a rezultatelor. (3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, elaborează proiectul documentului de politici publice prevăzut la alin. (1), precum și a proiectelor de actualizare a acestuia, cu participarea autorităților competente, în conformitate cu legislația privind planificarea strategică. (4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură monitorizarea și evaluarea implementării documentului de politici publice, precum și elaborează raportul anual de monitorizare a implementării acestuia, care se publică pe pagina web oficială a Centrului Național Anticorupție.”	**Articolul 3^1.** Documentul de politici publice în domeniul recuperării bunurilor infracționale (1) Politica statului în domeniul recuperării bunurilor infracționale se realizează în baza unui document de politici publice aprobat de Parlament, la propunerea Guvernului, pentru o perioadă de cel mult 5 ani. Documentul de politici publice se actualizează sau se înlocuiește înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobat. (2) Documentul de politici publice prevăzut la alin. (1) stabilește: a) prioritățile și obiectivele în domeniu, precum și măsurile de realizare a acestora; b) rolul și responsabilitățile autorităților competente, precum și modalitățile de coordonare și de cooperare dintre acestea; c) resursele financiare, umane și tehnice necesare; d) măsurile de formare profesională a personalului implicat în urmărirea, identificarea, indisponibilizarea, administrarea, valorificarea și confiscarea bunurilor infracționale; e) măsurile privind utilizarea bunurilor confiscate în interes public sau în scopuri sociale, după caz; f) activitățile de cooperare internațională, inclusiv cu statele terțe; g) indicatorii și modalitățile de evaluare periodică a rezultatelor. (3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, elaborează proiectul documentului

		de politici publice prevăzut la alin. (1), precum și a proiectelor de actualizare a acestuia, cu participarea autorităților competente, în conformitate cu legislația privind planificarea strategică. (4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură monitorizarea și evaluarea implementării documentului de politici publice, precum și elaborează raportul anual de monitorizare a implementării acestuia, care se publică pe pagina web oficială a Centrului Național Anticorupție.
Articolul 6. Drepturile şi obligaţiile Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale (1) Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale are următoarele drepturi: a) să solicite şi să primească informaţiile şi documentele necesare pentru exercitarea atribuţiilor sale de la entităţile naţionale şi internaţionale care le deţin (în continuare – *furnizori de date relevante*); b) să decidă îngheţarea bunurilor infracţionale identificate, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2); (...)	**2.** Articolul 6 se completează cu litera a[1]) cu următorul cuprins: „a[1]) să furnizeze, la cererea autorităților competente care soluționează cererile privind restituirea bunurilor sau repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune ori execută hotărârile pronunțate asupra acestora, informațiile relevante privind bunurile identificate ;”.	**Articolul 6.** Drepturile şi obligaţiile Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale (1) Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale are următoarele drepturi: a) să solicite şi să primească informaţiile şi documentele necesare pentru exercitarea atribuţiilor sale de la entităţile naţionale şi internaţionale care le deţin (în continuare – *furnizori de date relevante*); **a[1]) să furnizeze, la cererea autorităților competente care soluționează cererile privind restituirea bunurilor sau repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune ori execută hotărârile pronunțate asupra acestora, informațiile relevante privind bunurile identificate;** (...)
Articolul 9[2]. Acumularea informației (1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sistemele informaționale care conțin datele necesare pentru realizarea investigațiilor financiare, în condițiile	**3.** Articolul 9[2] se completează cu alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins: „(3) Accesul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale la date fiscal-bugetare, inclusiv date deținute de autoritățile fiscale, la date naționale privind securitatea socială și la informații relevante deținute de autoritățile competente pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor se realizează în	**Articolul 9[2].** Acumularea informației (1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sistemele informaționale care conțin datele necesare pentru realizarea investigațiilor financiare, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.

legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea. (2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și persoanele juridice de drept public și privat documentele și informațiile necesare în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale gratuit, într-un termen cât mai restrâns.	baza unei cereri motivate. Cererea indică informațiile solicitate, scopul solicitării și necesitatea acestora pentru urmărirea și identificarea bunurilor infracționale. (4) Accesul la informațiile prevăzute de prezentul articol se realizează de la caz la caz, numai în măsura în care este necesar și proporțional pentru exercitarea atribuțiilor de urmărire și identificare a bunurilor infracționale, exclusiv de către personalul desemnat în mod specific și autorizat de conducerea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”.	(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și persoanele juridice de drept public și privat documentele și informațiile necesare în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale gratuit, într-un termen cât mai restrâns. **(3) Accesul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale la date fiscal-bugetare, inclusiv date deținute de autoritățile fiscale, la date naționale privind securitatea socială și la informații relevante deținute de autoritățile competente pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor se realizează în baza unei cereri motivate. Cererea indică informațiile solicitate, scopul solicitării și necesitatea acestora pentru urmărirea și identificarea bunurilor infracționale.** **(4) Accesul la informațiile prevăzute de prezentul articol se realizează de la caz la caz, numai în măsura în care este necesar și proporțional pentru exercitarea atribuțiilor de urmărire și identificare a bunurilor infracționale, exclusiv de către personalul desemnat în mod specific și autorizat de conducerea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.**
	4. Se completează cu articolul 9^3 cu următorul cuprins: **„Articolul 9^3.** Accesul direct la registre	**Articolul 9^3.** Accesul direct la registre

	(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces imediat și direct la următoarele baze de date: a) registrul bunurilor imobile; b) registrul de stat al populației; c) registrul de stat al vehiculelor; d) registrul aerian al Republicii Moldova; e) registrul de stat al navelor al Republicii Moldova și Catalogul naval al Republicii Moldova; f) registrul de stat al unităților de drept; g) registrul fiduciilor și construcțiilor juridice similare; h) registrul conturilor de plăți și bancare, al casetelor de siguranță ale persoanelor fizice și juridice și informația cu privire la beneficiarul efectiv al acestora. (2) Autoritățile și instituțiile care dețin registrele prevăzute la alin. (1) asigură accesul Agenției prin consultare electronică directă sau prin mecanisme automatizate de acces, fără a condiționa fiecare consultare de transmiterea unei solicitări individuale și de intervenția personalului autorității sau instituției deținătoare, cu respectarea condițiilor legale privind autorizarea accesului, protecția datelor și evidența accesărilor”.	(3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces imediat și direct la următoarele baze de date: a) registrul bunurilor imobile; b) registrul de stat al populației; c) registrul de stat al vehiculelor; d) registrul aerian al Republicii Moldova; e) registrul de stat al navelor al Republicii Moldova și Catalogul naval al Republicii Moldova; f) registrul de stat al unităților de drept; g) registrul fiduciilor și construcțiilor juridice similare; h) registrul conturilor de plăți și bancare, al casetelor de siguranță ale persoanelor fizice și juridice și informația cu privire la beneficiarul efectiv al acestora. (2) Autoritățile și instituțiile care dețin registrele prevăzute la alin. (1) asigură accesul Agenției prin consultare electronică directă sau prin mecanisme automatizate de acces, fără a condiționa fiecare consultare de transmiterea unei solicitări individuale și de intervenția personalului autorității sau instituției deținătoare, cu respectarea condițiilor legale privind autorizarea accesului, protecția datelor și evidența accesărilor.
Articolul 10. Indisponibilizarea bunurilor infracționale (...) (2) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale emite ordinul de înghețare a bunurilor infracționale pe un termen de până la 30 de zile lucrătoare, în baza solicitării în scris a autorităților competente străine sau în cadrul	**5.** Articolul 10 se completează cu alineatul (2^1) cu următorul cuprins: „(2^1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale emite ordinul de înghețare din oficiu, atunci când, în cadrul investigațiilor financiare prevăzute la art. 9^1, identifică bunuri infracționale cu privire la care există un risc iminent de dispariție, pe un termen care nu poate depăși 7 zile lucrătoare. La expirarea termenului, efectele ordinului de înghețare încetează de drept. Dacă bunurile au fost	**Articolul 10.** Indisponibilizarea bunurilor infracționale (...) (2) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale emite ordinul de înghețare a bunurilor infracționale pe un termen de până la 30 de zile lucrătoare, în baza solicitării în scris a autorităților competente străine sau în cadrul delegațiilor parvenite de la organul de urmărire

delegațiilor parvenite de la organul de urmărire penală. La expirarea termenului, efectele ordinului de înghețare încetează de drept. (3) Ordinul de îngheţare conţine: a) informaţia cu privire la proprietarul, posesorul sau beneficiarul efectiv al bunurilor infracţionale; (...)	identificate în cadrul unei investigații financiare dispuse de procuror, acesta este informat de îndată.”.	penală. La expirarea termenului, efectele ordinului de înghețare încetează de drept. **(2[1]) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale emite ordinul de înghețare din oficiu, atunci când, în cadrul investigațiilor financiare prevăzute la art. 9[1], identifică bunuri infracționale cu privire la care există un risc iminent de dispariție, pe un termen care nu poate depăși 7 zile lucrătoare. La expirarea termenului, efectele ordinului de înghețare încetează de drept. Dacă bunurile au fost identificate în cadrul unei investigații financiare dispuse de procuror, acesta este informat de îndată.** (3) Ordinul de îngheţare conţine: a) informaţia cu privire la proprietarul, posesorul sau beneficiarul efectiv al bunurilor infracţionale; (...)
Articolul 12. Evidenţa bunurilor infracţionale indisponibilizate și confiscate (1) Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale asigură ţinerea evidenţei unice a informaţiei cu privire la bunurile infracţionale indisponibilizate și cele administrate precum şi cu privire la bunurile în privinţa cărora a fost dispus sechestrul, confiscarea specială sau confiscarea extinsă, inclusiv prin crearea unei baze de date specializate în acest sens. (...)	**6.** La articolul 12 alineatul (1), textul „confiscarea specială sau confiscarea extinsă” se substituie cu textul „confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă”.	**Articolul 12.** Evidenţa bunurilor infracţionale indisponibilizate și confiscate (1) Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale asigură ţinerea evidenţei unice a informaţiei cu privire la bunurile infracţionale indisponibilizate și cele administrate precum și cu privire la bunurile în privinţa cărora a fost dispus sechestrul, **confiscarea specială, confiscarea extinsă sau confiscarea autonomă**, inclusiv prin crearea unei baze de date specializate în acest sens. (...)
	7. Se completează cu articolele 13^1–13^3 cu următorul cuprins: **„Articolul 13[1].** Schimbul de informații cu birourile de recuperare a activelor din statele membre ale Uniunii Europene (1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale furnizează, la cerere sau din oficiu, birourilor de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene informațiile la care are acces și	**Articolul 13[1].** Schimbul de informații cu birourile de recuperare a activelor din statele membre ale Uniunii Europene (1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale furnizează, la cerere sau din oficiu, birourilor de recuperare a activelor dintr-un alt

	care sunt necesare pentru urmărirea și identificarea bunurilor care fac sau ar putea face obiectul măsurilor de indisponibilizare ori al confiscării. În cazul furnizării informațiilor din oficiu, se indică motivul pentru care aceste informații sunt considerate necesare. (2) Cererea de informații adresată de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale sau primită de la un biroul de recuperare a activelor dintr-un stat membru al Uniunii Europene trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente: a) obiectul și motivele cererii, inclusiv relevanța informațiilor solicitate pentru urmărirea și identificarea bunurilor; b) natura procedurilor și încadrarea juridică a infracțiunii la care se referă cererea; c) legătura dintre procedură și statul membru în care este situat biroul de recuperare a activelor solicitat; d) datele privind bunurile urmărite (conturi bancare, bunuri imobile, vehicule, nave, aeronave, societăți comerciale sau alte bunuri de valoare); e) datele de identificare a persoanelor fizice (numele, prenumele, cetățenia, reședința sau domiciliul, codul personal, data și locul nașterii) sau ale persoanelor juridice (denumirea, sediul, țara de înregistrare, codul unic de identificare, beneficiarii efectivi, acționarii) prezumate a fi implicate; f) dacă este cazul, motivele care justifică urgența cererii. (3) Datele cu caracter personal care urmează să fie furnizate se stabilesc de la caz la caz, strict în măsura în care este necesară pentru realizarea scopului cererii, cu respectarea Legii nr. 160/2026 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor. (4) Schimbul de informații și documente în temeiul prezentului articol se efectuează prin intermediul aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) sau, în mod excepțional, prin alte canale securizate de comunicare care garantează confidențialitatea și autenticitatea datelor. (5) Informațiile furnizate de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în temeiul alin. (1) pot fi prezentate ca probe în fața instanțelor sau a autorităților competente din statul membru în care	stat membru al Uniunii Europene informațiile la care are acces și care sunt necesare pentru urmărirea și identificarea bunurilor care fac sau ar putea face obiectul măsurilor de indisponibilizare ori al confiscării. În cazul furnizării informațiilor din oficiu, se indică motivul pentru care aceste informații sunt considerate necesare. (2) Cererea de informații adresată de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale sau primită de la un biroul de recuperare a activelor dintr-un stat membru al Uniunii Europene trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente: a) obiectul și motivele cererii, inclusiv relevanța informațiilor solicitate pentru urmărirea și identificarea bunurilor; b) natura procedurilor și încadrarea juridică a infracțiunii la care se referă cererea; c) legătura dintre procedură și statul membru în care este situat biroul de recuperare a activelor solicitat; d) datele privind bunurile urmărite (conturi bancare, bunuri imobile, vehicule, nave, aeronave, societăți comerciale sau alte bunuri de valoare); e) datele de identificare a persoanelor fizice (numele, prenumele, cetățenia, reședința sau domiciliul, codul personal, data și locul nașterii) sau ale persoanelor juridice (denumirea, sediul, țara de înregistrare, codul unic de identificare, beneficiarii efectivi, acționarii) prezumate a fi implicate; f) dacă este cazul, motivele care justifică urgența cererii.

	este situat biroul destinatar, cu excepția cazului în care Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale indică altfel la momentul furnizării. (6) Informațiile primite de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale de la un birou de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene pot fi administrate ca probe în procesul penal, în condițiile Codului de procedură penală, dacă autoritatea competentă din statul membru respectiv nu a stabilit în mod expres restricții privind utilizarea acestora. **Articolul 13[2].** Termenele pentru furnizarea informațiilor (1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale răspunde cererilor de informații parvenite de la birourile de recuperare a activelor din statele membre ale Uniunii Europene cât mai curând posibil și nu mai târziu de: a) 7 zile calendaristice, în cazul cererilor care nu sunt urgente; b) 8 ore, în cazul cererilor urgente referitoare la informații stocate în sistemele informaționale și registrele la care Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces direct; c) 3 zile calendaristice, în cazul cererilor urgente referitoare la informații la care Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu are acces direct. (2) Atunci când informațiile solicitate potrivit alin. (1) lit. b) nu sunt disponibile în mod direct sau când cererea formulată potrivit alin. (1) lit. a) impune o sarcină disproporționată, Agenția de Recuperarea a Bunurilor Infracționale poate amâna furnizarea informațiilor, informând imediat biroul de recuperare a activelor solicitant cu privire la această amânare. În aceste cazuri, furnizarea informațiilor se poate prelungi cu cel mult 7 zile în cazul cererilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și cu cel mult 3 zile în cazul celor prevăzute la lit. b) și c). (3) Termenele prevăzute la alin. (1) curg din momentul primirii cererii de informații. **Articolul 13[3].** Refuzul furnizării informațiilor	(3) Datele cu caracter personal care urmează să fie furnizate se stabilesc de la caz la caz, strict în măsura în care este necesară pentru realizarea scopului cererii, cu respectarea Legii nr. 160/2026 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor. (4) Schimbul de informații și documente în temeiul prezentului articol se efectuează prin intermediul aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) sau, în mod excepțional, prin alte canale securizate de comunicare care garantează confidențialitatea și autenticitatea datelor. (5) Informațiile furnizate de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în temeiul alin. (1) pot fi prezentate ca probe în fața instanțelor sau a autorităților competente din statul membru în care este situat biroul destinatar, cu excepția cazului în care Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale indică altfel la momentul furnizării. (6) Informațiile primite de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale de la un birou de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene pot fi administrate ca probe în procesul penal, în condițiile Codului de procedură penală, dacă autoritatea competentă din statul membru respectiv nu a stabilit în mod expres restricții privind utilizarea acestora. **Articolul 13[2].** Termenele pentru furnizarea informațiilor (1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale răspunde cererilor de informații parvenite de la birourile de recuperare a activelor

	(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate refuza furnizarea informațiilor solicitate de un birou de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene numai dacă există motive temeinice că furnizarea acestora: a) aduc atingere securității naționale a Republicii Moldova; b) pune în pericol o anchetă penală în curs, o activitate specială de investigații, o investigație financiară în sensul art. 9^1 sau ar reprezenta o amenințare iminentă la adresa vieții ori a integrității fizice a unei persoane; c) este în mod clar disproporționată sau fără relevanță în raport cu scopurile solicitate. (2) Înainte de a refuza furnizarea informațiilor, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale consultă biroul de recuperare a activelor solicitant. Refuzul se motivează și se comunică biroului solicitant. (3) În cazul în care motivele refuzului privesc doar o parte din informațiile solicitate, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale furnizează celelalte informații care nu fac obiectul refuzului.”.	din statele membre ale Uniunii Europene cât mai curând posibil și nu mai târziu de: a) 7 zile calendaristice, în cazul cererilor care nu sunt urgente; b) 8 ore, în cazul cererilor urgente referitoare la informații stocate în sistemele informaționale și registrele la care Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces direct; c) 3 zile calendaristice, în cazul cererilor urgente referitoare la informații la care Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu are acces direct. (2) Atunci când informațiile solicitate potrivit alin. (1) lit. b) nu sunt disponibile în mod direct sau când cererea formulată potrivit alin. (1) lit. a) impune o sarcină disproporționată, Agenția de Recuperarea a Bunurilor Infracționale poate amâna furnizarea informațiilor, informând imediat biroul de recuperare a activelor solicitant cu privire la această amânare. În aceste cazuri, furnizarea informațiilor se poate prelungi cu cel mult 7 zile în cazul cererilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și cu cel mult 3 zile în cazul celor prevăzute la lit. b) și c). (3) Termenele prevăzute la alin. (1) curg din momentul primirii cererii de informații. **Articolul 13^3.** Refuzul furnizării informațiilor (1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate refuza furnizarea informațiilor solicitate de un birou de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene numai dacă există motive temeinice că furnizarea acestora: a) aduc atingere securității naționale a Republicii Moldova;

		b) pune în pericol o anchetă penală în curs, o activitate specială de investigații, o investigație financiară în sensul art. 9^1 sau ar reprezenta o amenințare iminentă la adresa vieții ori a integrității fizice a unei persoane; c) este în mod clar disproporționată sau fără relevanță în raport cu scopurile solicitate. (2) Înainte de a refuza furnizarea informațiilor, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale consultă biroul de recuperare a activelor solicitant. Refuzul se motivează și se comunică biroului solicitant. (3) În cazul în care motivele refuzului privesc doar o parte din informațiile solicitate, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale furnizează celelalte informații care nu fac obiectul refuzului.”.